

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۸/۱۸

عبدالقیوم میرزاده

کی این آدمکشان را چنان شجیع ساخت که دیگر مردم ما در هیچ جایی مصئون نیستند؟

هموطنان بسیار عزیز!

تشدید و تعدد انفجارات، حملات انتحاری و سایر حملات تروریستی چند ماه اخیر یعنی از زمان شروع مذاکرات خلیل زاد با این وحشیان تروریست و قاتلین مردم بیگناه بنام طالب یا طالبان مرا واداشت با آنکه هیچنوع دسترسی به ارقام حقیقی ثبت شده در آرشیف های نیرو های امنیتی افغانستان ندارم یک ارزیابی اجمال به این حملات و ارقام ارائه شده از جانب نیرو های امنیتی کشورمنتشره اخبار داخل کشور و مصاحبه های مدیای افغانی با دست اندر کاران امور امنیتی و ارگانهای تأمین نظم بعمل آوردم. دید اجمال در این راستا مرا به این نتیجه رسانید که در این مدت حدود بیش از بیست تن مواد انفجاری یا منفجر و یا از طرف ارگانهای امنیتی بدست آمده است، همچنان چندین صد واسکت های انتحاری یا منفجر و یا با، یا بدون انفجار دهنده دستگیر گردیده است. سوال پیدا میشود این همه مقادیر بزرگ مواد منفجره و واسکت های انتحاری با این همه رژیم شدید امنیتی که از جانب ارگانهای امنیتی بر کلیه راه ها، شاهراه ها و محلات اعمال گردیده است چگونه بداخل کشور منتقل میگردد و مخصوصاً داخل پایتخت میگردد؟

کسانی که در این راستا انگشت را بطرف دولت نشانه میگیرند، طرحیست کاملاً غیر منطقی و به هیچوجه نمیتواند واقعیت داشته باشد زیرا دولت نمیتواند گورکن خود باشد. آنهم در شرایطی که با همه کمبود و کاستی تیم ملی اندیش و وطندوستی در کشور زمام امور را بدست دارند که توانستند در چند سال اخیر با مدیریت بسیار سالم دست استفاده جویان، مفسدین، دزدان، نیرو های مسلح خود سر و قاچاقبران مواد مخدر را از اداره دولت کوتاه ساخته و در جامعه آنها را کاملاً منزوی ساخت و همچنان تغییرات بسیار مثبتی در ساحات اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی به تناسب آن همه سالهای حکومت حامد کرزی که میلیارد ها دالر مساعدت های جامعه جهانی به کشور ما سرازیر شده بود رو نما گردیده است.

در باره پاکستان باید یاد آور شد که این کشور با چنان رکود اقتصادی مواجه است که کمرش زیر بار کسر بودجه خم گشته و برای جلوگیری از سقوط دولت دست گدایی به دربار های سعودی، امارات متحده عرب، کشور های اروپایی و ایالات متحده امریکا دراز کرده که اجرای چنین پروژه های بزرگ انفجارات و حملات گروهی بر ولایات مستلزم بودجه های میلیونی میباشد و پرداخت آن در شرایط حاضر برای کشور پاکستان مشکل و غیر محتمل بنظر میرسد و اما اینکه کشور های چون ایالات متحده امریکا و متحدین اش که بصورت آشکارا و بیشرمانه در انتظار جامعه بین المللی با این تروریستان بنام طالب درامه مذاکره را عنوان کرده اند و هر روز به نحوی برایشان هم در سطح داخل کشور و هم در سطح بین المللی امتیاز کمایی میکنند مصارف بودجوی و لوژستیکي همچو حملات را متقبل شده باشند و در پشت همه این ماجرا قرار داشته باشند. زیرا نتایج حاصله از همه این حملات مستقیماً به نفع تحقق سناریوی طرح شده ایالات متحده امریکا در افغانستان که عبارت از نمایاندن قدرتمندی طالبان در داخل کشور

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

و در انظار جامعه بین المللی، ایجاد رعب و ترس میان مردم و متحدین سیاسی دولت، جلوگیری از اجرای انتخابات، ایجاد بی ثباتی در کشور، تضعیف روحیه و مورال رزمی قوت های مسلح کشور و ده ها هدف شوم ضد افغانی دیگر میباشد و در پهلوی آن دیده میشود که امریکاییان با تمام قوت تلاش دارند تا به هر نحوی که شده از تدویر انتخابات جلو گیری بعمل آورند. زیرا با تدویر انتخابات با وصف همه کمبودی ها و کاستیها یک حکومت مشروع به خواست و اراده مردم رویکار می آید که میتواند در دراز مدت ثبات را به کشور باز گردانده و با طرح های سازنده اقتصادی منطقه را به یک همگرایی باورمند بسازد که هر دوبا استراتژی های شر افروز ایالات متحده امریکا خاصاً تیم بقایای برژینسکی که خلیل زاد از مجریان سرسخت آن استراتژی است سازگار نیست و هیاهوی را که امروز خلیل زاد بنام صلح یا انتخابات عنوان کرده است و دنباله روان اش در داخل کشور عزیز ما دانسته و یا ندانسته آنرا پیهم نشخوار و قلقله میکنند که صلح یا انتخابات دقیقاً در همین راستا است و بیشتر به همان سیاست انگلیس شباهت دارد که در زمان ایجاد پاکستان بین قبایل نوکران انگریز در یکدست قرآن و در دست دیگر نام افغانستان را داشتند و به مردمان قبایل آنطرف مرز میگفتند قرآن را قبول دارید یا افغانستان را؟ اما کس نمی پرسد که کدام صلح؟ مگر مردم کور هستند همه مردم بدون تغییر نسل شاهد بودند که طالبان را خودتان آوردید، خودتان دوباره آنرا موقتاً به گوانتانامو بردید و حالا دو باره می آورید و نامش را میگذارید صلح. هر روز فرزندان بیگانه این کشور را بوسیله این جلادان خود ساخته تان از تیغ میکشید، گاهی در مسجد، گاهی در تکیه خانه، گاهی در پوهنتون، گاهی در شفاخانه، گاهی در مکتب، گاهی در ستدیوم ورزشی، گاهی در پارک تفریحی و گاهی هم سالون عروسی مردم ما را به خاک و خون میکشید. در حالیکه شما به بهانه از بین بردن همین طالب و زیر عنوان ساخته شده بوش (تامین دیمو کراسی) هژده سال قبل از امروز به کشور ما وحشیانه هجوم بردید. در این هژده سال نه تنها آنها را از بین نبردید بلکه این وحشیان آدمکش را ده چندان مجهز تر، شجیع تر و وحشی تر تربیه کردید و اکنون اراده دارید آنها را بر ملت ما حاکم ساخته و برای سالهای متمادی دیگر خانه جنگی را در کشور مشتعل ساخته نامش را میگذارید مذاکرات صلح؟

در حالیکه انتخابات ممثل دیموکراسی و اراده مردم را بوسیله تروریستان طالب تعویض میکنید. مردم ما امروز بیدار شده اند ترفند ها و نیرنگ های تان دیگر مؤثریت ندارد. امروز همه مردم به جز از نوکران پاکستان، امریکا و آنانیکه به حقوق و آزادی های مردم باور مند نیستند، متحدانه با تمام نیرو و قوت از انتخابات دفاع کرده و بطرف انتخابات میروند. مردم ما به عمق ماجراهای شوم تان پی برده اند، مردم ما خوب میدانند که همه این فعل و انفعالات تان زیر نام صلح فریب اذهان عامه است و برای کشور ما هیچگاه میمون نیست. زیرا همین خلیل زاد تهداب حکومتی را در افغانستان نهاد که جنگ را در کشور ما به ابعاد وسیعتر و نیرومند تر از قبل مشتعل ساخت. همچنان همین خلیل زاد عراق را به چنان قطب بندی های بسیار عمیق قومی و مذهبی کشانید که ملت عراق را دستخوش نابودی کامل ساخته، جنگ و برادر کشی را در سراسر عراق برای سالیان متمادی مشتعل ساخت. طرح داعش سازی هم در عراق و هم در سوریه از مفکوره های همین آقای خلیل زاد میباشد. کشتار بیرحمانه گروه - گروه مردم بیگناه ما مخصوصاً در این چند ماه اخیر از جانب طابان مورد حمایت امریکا مردم ما را بوضاحت به این درک رسانده است که خلیل زاد در قبال افغانستان هر کاری میکند به نفع تحقق استراتژی های ایالات متحده امریکا میباشد که در آن تنها تباهی ملت ما نشانی شده است.

زیرا از این فعل و انفعالات را که خلیل زاد علیه کشور ما به پیش میبرد بوی ترفند های بسیار نا گوار حتی بالاتر از عمق استراتژیک پاکستان به مشام میرسد.

و در این لحظات سرنوشت ساز همچنان مار های آستین نیز در درون دستگاه دولت و اطراف آن به استشاره باداران خارجی شان سعی دارند از درون دستگاه حکومت را بیشتر از پیش بی ثبات تر گردانند. این مار های آستین حتی با صراحت بیان میدارند که حاضر اند با همین تروریستان طالب متحداً علیه دولت قرار گیرند.

عده از کوتاه نظران روشنفکر نما که خود را روشنفکر، انقلابی و وطنپرست هم میپندارند هم بدون سبک و سنگین کردن وضع کشور، منافع ملی و خواست همه مردم افغانستان بیشترینه قضایای تخریبی را بنام دولت نوشته و مردم را بیشتر از پیش از کنار دولت بدور میسازند و زمینه را برای هرج و مرج و بی ثباتی بیشتر مهیا میگردانند و با تکیه به مسایل قومی، مذهبی، سمتی، زبانی و سیاسی انقطابات جامعه ما را عمیق و عمیقتر میسازند.

پس بر همه عناصر وطندوست، ملی و انانیکه درکی از منافع ملی کشور دارند و در این برهه بسیار سرنوشت ساز کشور دست و آستین بالا بزنند با واکنش بسیار سریع و منطقی جلو دسایس طرح شده خلیل زاد را بگیرند و برای تدویر انتخابات سعی بلیغ بخرچ دهند تا حکومتی را که بر اساس رای مردم بمیان بیاید اجازه ورود به فضای سیاسی کشور دهند.

مردم، خبگان، اهل خبره، متخصصین امور، احزاب سیاسی، سازمانهای اجتماعی، اتحادیه های صنفی و موسسات علمی و فرهنگی کمک کنند تا دولت حاصل از انتخابات با قوت فراوان از حالت خمودی و انفعالی بر آمده و در پرتو منافع ملی کشور ما با پشتوانه و مشروعیت مردمی مذاکرات بسیار ارزشمند و شفاف را با پاکستان، امریکا، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری فدراتیف روسیه، جمهوری خلق چین، کشور های آسیای میانه و سایر کشور ها

در باره همکاری های منطقی، ارائه تعریف دقیق از تروریسم (البته نه تصویری که امریکاییان از تروریسم ارائه داشته اند) و مبارزه مشترک علیه تروریسم، انکشاف اقتصادی و اتصال کشور های منطقه بوسیله راه های مصئون و مطمئن ترانزیتی و انکشاف اقتصادی منطقه به پیش ببرد. پایان